

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ephesini Concilii Generalis Pars I. Et II. Sub Cælestino papa I. anno
CCCCXXI.

Parisiis, 1644

Quod Christi mors mundo salutaris extiterit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15062

Jacob. c. 1. v. 17.

itaque redempti, & sanctificati, & sapientes facti sumus. *Omne autem datum optimum, & omne donum perfectum desursum est, descendens a Patre luminum*, hoc est Deo. Cum ergo Christus sapientiam, & sanctificationem, & redemptionem nobis largiatur, quomodo non est Deus?

λελυτρώμεθα τὸν κτὶ Χριστῶ, καὶ ἡγασμένθα, καὶ σοφοὶ γεγόναμεν. πάντα δὲ δόσεις ἀγαθῆ, καὶ πᾶν δώρημα τέλειον αὐτῶν ἐστὶ, καὶ καταβαῖνον πατρὸς τῆς φωτῶν, που τέστι θεῶ. εἶτα πῶς ἐστὶ θεὸς ὁ Χριστός, ὁ σοφίαν τε καὶ ἀγιασμόν καὶ ἀπολύτρωσιν ἡμῶν δωρησάμενος;

ANNO CHRISTI 436

Quod per Christi sanguinem redempti sumus.

Ὅτι λελυτρώμεθα διὰ τῆς αἱματός τῆς Χριστοῦ.

Ex epistola prima Petri.

Ἐκ τῆς Πέτρου ἐπιστολῆς πρώτης.

1. Pet. c. 1. v. 18.

SCIENTES quod non corruptibilibus auro vel argento redempti estis de vana vestra conversatione paterna traditionis, sed precioso sanguine quasi agni immaculati Christi & incontaminati. Redempti enim sumus, Christo propitium pro nobis corpus impendente. At si ut homo vulgaris habeatur, quomodo illius sanguis vite omnium æstimationem ad dignitatem exæquat? Si autem Deus erat in carne, qui vndique dignissimus est; sane cumulatissimum per illius sanguinem precium pro totius mundi salute impensum est, & satis decenter.

ΕΙΔΟΤΕΣ ὅτι οὐ φθαρτοῖς ἀργυρίῳ ἢ χρυσίῳ ἐλυτρώθητε ἐκ τῆς ματαιῆς ἡμιῶν αἰσχροφῆς πατρὸς πατῶν, ἀλλὰ ἡμῶν αἱματι ὡς ἀμνοῦ ἀμώμου καὶ ἀσπίλου Χριστοῦ.] λελυτρώμεθα γὰρ τὸ ἴδιον σῶμα δεδωκότος ὑπὲρ ἡμῶν τῆς Χριστοῦ. ἀλλ' εἰ μὴ ὡς ἀνθρώπος νοεῖται κοινός, πῶς ἀντάξιον τῆς ἀπάντων ζωῆς τὸ αἷμα αὐτοῦ; εἰ δὲ θεὸς ὡς ἐν σαρκὶ ὁ πάντων ἀξιώτερος, ἀξιοχρεῶς ἢ λύτρωσις τῆς κόσμου παντὸς διὰ τῆς ἰδίου αἱματος εἶναι δὲ, καὶ μάλα ἐικότως.

Quod Christi mors mundo salutaris extiterit.

Ὅτι ὁ Χριστοῦ θάνατος τῷ κόσμῳ σωτήριον.

Ex epistola ad Romanos.

Ἐκ τῆς πρὸς Ῥωμαίους.

Rom. c. 5. v. 8.

COMMENDAT autem caritatem suam Deus in nobis: quoniam cum adhuc peccatores essemus, Christus pro nobis mortuus est. Multo igitur magis nunc iustificati in sanguine ipsius, salvi erimus ab ira per ipsum. Rursum: Si enim cum inimici essemus, reconciliati sumus Deo per mortem Filii eius; multo magis reconciliati salvi erimus in vita ipsius. Si mundus ali-

ΣΥΝΙΣΤΗΣΙ δὲ τὸ εἶναι τῆς ἀγάπης εἰς ἡμᾶς ὁ θεός, ὅτι ἐπ' ἀμάρτωλῶν ὄντων ἡμῶν, Χριστός ὑπὲρ ἡμῶν ἀπέθανε. πολλῶν ἔν μάλλον δικαιοφάντες νῦν ἐν τῷ αἱματι αὐτοῦ, σωθησόμεθα δι' αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ὀργῆς. Ἐπάλιν εἰ γὰρ ἐχθροὶ ὄντες, κατηλλάγημεν τῷ θεῷ διὰ τῆς θανάτου τῆς υἱοῦ αὐτοῦ, πολλῶν μάλλον καταλλαχθέντες σωθησόμεθα ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ.] ἰκοῦν εἰ

ANNO CHRISTI 431.

μη ἐπέφρασε ἡ σὺν ἡμῶν ἰσοκύριον, εἰ μὴ ἐν αἵματι καὶ θανάτῳ χρησίμως παραληφθέντι, καὶ οἰκονομικῶς, διὰ τὴν ἁφῆσιν τῶν προηγουμένων ἀνομιῶν, ἐν τῇ ἀνοχῇ τοῦ θεοῦ· σεσωσμένα δὲ διὰ Χριστοῦ· πῶς ἐστὶ ἀναγκαῖος τῷ ἐκ θεοῦ Φωτὶ λόγῳ ὁ τῆς σαρκώσεως ὅμοιος, ἵνα δικαιώσῃ μὲν ἐν τῷ αἵματι αὐτοῦ τὸν εἰς αὐτὸν πιστεύοντα, καὶ ἀλλάξῃ δὲ τὸ πατεῖν διὰ τοῦ θανάτου τοῦ ἰδίου σώματος, ἵνα καὶ συζητήσῃ αὐτῷ;

Ἡ ἀγνωεῖτε, ὅτι ὅσοι ἐβαπτίσθημεν εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν, εἰς τὸ θάνατον αὐτοῦ ἐβαπτίσθημεν; οὐκ ἐφῆμεν οὐδὲν αὐτῷ διὰ τοῦ βαπτίσματος εἰς τὸ θάνατον· ἵνα ὡς περὶ ἠγέρθη Χριστὸς ἐκ νεκρῶν διὰ τῆς δόξης τοῦ πατρὸς, οὕτως καὶ ἡμεῖς ἐν κοινότητι ζωῆς ἀειπατήσωμεν.] εἰ πάντες πῶς ἀλάβηκεν τὸν ἵππὸς τῆς ζωῆς σωθῆναι ἐξ αὐτοῦ Χριστοῦ διὰ τοῦ βαπτίσματος εἰς τὸ θάνατον αὐτοῦ, ἵνα ὡς περὶ αὐτοῦ ἐκ νεκρῶν ἐγήγερται, καὶ ἡμεῖς ἐν κοινότητι ζωῆς ἀειπατήσωμεν, ὡς σωτηριασμένοι καὶ σωενηγετημένοι τῷ δι' ἡμᾶς θοποθανόντι καὶ ἐγήγερμένῳ· χρεῖω δὲ εἶναι τε καὶ ἀναγκαῖως τὸ τῆς ἀποθανόντος πέπρωται μυστήριον, σαρκίως τε καὶ αἵματος μετέχον ὁ λόγος, ἵνα καὶ θοποθανεῖν λεγομένη σαρκίως, καὶ μὲν καὶ ἐγήγερμένη, συναποθανῶμεν καὶ σωενηγετῶμεν.

Εἰ γὰρ σύμφυτοι γεγονάμεν τῷ ὁμοιώματι τοῦ θανάτου αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀνάστασεως ἐσόμεθα.] καὶ τὸ ἴσον τῷ ἁφῆσιν ὅσον νοήσεως καὶ τῆς τοῦ ἐπειδὴ γὰρ δι' ἀποθανόντος ὁ θάνατος, καὶ δι' ἀποθανόντος ἀνάστασις νεκρῶν.

ter quam per Christi sanguinem & mortem diuina dispensatione salutariter susceptam propter præcedentium delictorum condonationem, quæ Deus tolerauerat, saluari nequibat; per Christum autem salutem sumus consecuti; quomodo incarnationis modus Dei Patris Verbo necessarius non erat, quo illos nimirum, qui in ipsum crederent, per sanguinem suum iustificaret, Patrique per corporis sui mortem reconciliaret; atque ita simul cum ipso vitam adipisceremur?

An ignoratis, quia quicumque baptizati sumus in Christo Iesu, in mortem ipsius baptizati sumus? Consepulti enim sumus cum illo per baptismum in mortem; ut quomodo Christus surrexit a mortuis per gloriam Patris, ita et nos in nouitate vite ambulemus. Si eos qui in terris degunt, Christo per baptismum in mortem ipsius cõsepeliri omnino necessum est; ut quemadmodum ille ex mortuis resurrexit, ita & nos quoque in nouitate vitæ ambulemus, tamquam simul cum eo, qui nostri causa mortuus est, & a mortuis rursum excitatus est, mortui & excitati: profecto non absque summa utilitate ac necessitate incarnationis mysterium patratum est, carniq; & sanguini communicauit Verbum; quo videlicet simul cum illo, qui secundum carnem mortuus & resuscitatus est, & nos quoque moriamur & resurgamus.

Si enim complantati facti sumus similitudini mortis eius, simul et resurrectionis erimus. In eundem sensum & istuc quoque exponas: *Quoniam quidem per hominẽ mors, et per hominem resurrectio mortuo-*

1. Cor. c. 15. v. 21.

rum. & sicut in Adam omnes moriuntur, ita & in Christo omnes vivificabuntur. Christus secundus Adam appellatus est. Ut autem primus Adam nos deiecit in corruptionem, ita secundus Adam nos prouexit ad vitam; non ut homo communis nostri causa mortem perpeffus, ne in illo mortui maneamus, sed ut Deus incarnatus. Per carnem namque passus est ut homo; ut dum proprium templum diuina virtute exfufcitaret, & nos simul quoque cum illo exfufcitemur.

Ex epistola ad Galatas.

Galat. c. 3. v. 13.

Dent. c. 21. v. 25.

CHRISTVS nos redemit de maledicto legis, factus pro nobis maledictum (quia scriptum est: Maledictus omnis qui pendet in ligno) ut in gentibus benedictio fieret Abrahæ in Christo Iesu; ut pollicitationem Spiritus accipiamus per fidem. Hinc etiam perspicias licet, Christi mortem mundo salutarem extitisse. Nam maledictum nostri causa factus est, dum crucem sustinuit, necnon ex ligno pependit, quo mundo a peccatis expiato, Abrahæ benedictio in Christo Iesu fieret in gentibus, hoc est, ut gentes, iuxta promissionem Abrahæ factam, per fidem iustificarentur, nosque per fidem spiritum promissum obtineremus. Cum igitur Christi mors legis maledictionem e medio sustulerit, & gentibus rursus Abrahæ benedictionem, hoc est, gratiam per fidem pepererit, & tandem Spiritus sancti participes nos reddiderit; neququam existimare debemus, mortem illius vulgaris cuiuspiam hominis mortem extitisse: quin id potius statuere nos decet, nempe Verbum incarna-

ώσπερ γδ εν τῷ Αδὰμ πάντες ἄποθνήσκουσιν, οὕτω κὲ εν τῷ Χριστῷ πάντες ζωοποιήσονται.] δῶτερος Αδὰμ κερχημάπηκεν ὁ Χριστός. καὶ ὡσπερ ὁ πρῶτος Αδὰμ ἡμᾶς κατέβησεν εἰς φθορὰν, οὕτως ὁ δεύτερος ἀνέκομισεν εἰς ζωὴν· οὐχ ὡς ἀνθρώπος ψυχὸς ἀποθανὼν ὑπὲρ ἡμῶν, ἵνα μὴ καὶ εν αὐτῷ μείνωμεν νεκροί· ἀλλ' ὡς θεὸς εν σαρκί, καὶ αὐτῇ πεπονθὼς δι' ἡμετέρας, ἵνα θεϊκῶς ἀναστήσει ἐν ἰδίῳ ναὸν σωεργασώμεν ἡμεῖς.

Ex t̄is πρὸς Γαλάτας.

ΧΡΙΣΤΟΣ ἡμᾶς ἔξηγάρασεν ἐκ τῆς κατάρας τῆς νόμου, γυμνώμενος ὑπὲρ ἡμῶν κατὰ εἶρα· γέγραπται γὰρ ἐπὶ κατάρατος πᾶς ὁ κρεμασμένος ἐπὶ ξύλου· ἵνα εἰς τὰ ἔθνη ἡ βίολογία τῆς Ἀβραάμ γήνηται εν Χριστῷ Ἰησοῦ, ἵνα τὸ ἐπαγγελίαν τῆς πνεύματος λάβωμεν διὰ τῆς πίστεως.] ἀδελφοί μοι κἀν τῷ θεῷ, ὅτι γέγονε τῷ κόσμῳ σωτήριος ὁ Χριστοῦ θάνατος. γέγονε γὰρ ὑπὲρ ἡμῶν κατὰ εἶρα, σαυρόν ὑπομείνας, καὶ κρεμασθεὶς ἐπὶ ξύλου, ἵνα λύσῃ τὸν κόσμον τῆς ἀμάρτιαν· ἵνα εἰς τὰ ἔθνη ἡ βίολογία τῆς Ἀβραάμ γήνη εν Χριστῷ Ἰησοῦ· πιστεύετε, ἵνα δικαιωθῆτε τὰ ἔθνη διὰ πίστεως, κτλ. τὸ δοθεῖσαν ἐπαγγελίαν τῷ Ἀβραάμ, ἵνα πλεῖ ἐπαγγελίαν τῆς πνεύματος λάβωμεν διὰ τῆς πίστεως. ὅτι πόινω καὶ πλεῖ εν νόμῳ λέλυκεν θρῆν ὁ Χριστοῦ θάνατος, κτλ. πρὸς ἐξένησε πῖς ἔθνεσι πλεῖ βίολογίαν τῆς Ἀβραάμ, πιστεύετε πλεῖ διὰ πίστεως χάριν, μετόχους δὲ ἡμᾶς ἀπέφλυε καὶ τῆς ἀγίου πνεύματος· ἐν ἀνθρώπου κοινοῦ νοοῖτ' ἀνὸς θάνατος αὐτῶ· πρὸς ἐνοεῖν δὲ πρὸς ὁμοίαι μαλλῶ, ὅτι σαρκί.

ANNO CHRISTI 42.

ANNO
CHRISTI
451

σαρκὶ γεγονώς ὁ λόγος, σαρκὶ
πέποιθεν ὑπὲρ τοῦ κόσμου, καὶ γεγονέναι
ικανὸν τὸ αὐτὸ πάθος εἰς τὴν κό-
σμου λύτρωσιν.

Εκ τῆς πρὸς Εφεσίους.

ΝΥΝΙ ἃ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὑμεῖς
οἱ ποτε ὄντες μακρὰν, ἐχθρήσατε
ἐπί τῶν αἰμάτων τοῦ Χριστοῦ. αὐτὸς
ἡμεῖς ὅστιν ἡ εἰρήνη ἡμεῖς, ὁ ποιήσας
τὰ ἀμφοτέρωθεν ἐν, καὶ τὸ μεσότοιχον
φραγμοῦ λύσας, τὴν ἐχθρὰν ἐν τῇ
σαρκὶ αὐτοῦ, ἣ ἐπιτολῶν τὸ νόμον ἐν
δόγμασι καταργήσας.] εἰ καὶ ἑστὶ ὄν-
τας μακρὰν διὰ τὸ πλανᾶσθαι καὶ
κόσμου, καὶ ἐν ἀδελφίᾳ διατελεῖν,
ἐπί τῆς πεποιθῆκε τὸ αἷμα Χριστοῦ, πῶς
ἐκ ἀναγκῆς πῶς ἐπὶ τῆς γῆς ἢ τῆς λό-
γου σαρκώσεως, συλλέγουσα τὰ διη-
ρηθῆκα, καὶ προσοικειώσασα μὲν τῶν
ἀπὸ ἑστὶ μακρὰν, κίχουσα δὲ ἑστὶ
δύο λαοὺς εἰς ἓνα καινὸν ἀδελφόν
διὰ τὸ αὐτὸ σαρκῶς; δὲ δὲ ἡμεῖς εἰς λύ-
τρωσιν ἣ ἐν ἀμφοτέρωθεν, καὶ δι' αὐτῆς τὰ
πάντα κατακρήσασα τῶν ἀπὸ καὶ πατρί-
πρὸς τοῦ τοῦ ἐπὶ καὶ ὁ πάλαι καταργη-
νόμος, ὡς ὑπὲρ αὐτὸν οὐσης τῆς πίστεως,
δήλον ἃ ὅτι ἐν Χριστῷ καὶ εἰς τὸ ὅτι
ἀληθῆς, πῶς ὑπὲρ νόμον ἢ πίστις, εἰ μὴ
ὡς ἀπὸ πεπεσῆκα μὲν τῶν Χριστῶ;

Εκ τῆς πρὸς Εβραίους.

ΔΙΟ εἰσερχόμενος εἰς τὸν
κόσμον, λέγει· θυσίαν καὶ
προσφορὰν ἐκ ἠθέλησας, σῶμα
δὲ καταρτίσω μοι· ὀλοήσω τῶν
καὶ ἀμφοτέρωθεν ἐκ ἐχθρῶν.
τότε εἶπον· ἰδοὺ ἡμεῖς ἐν κεφαλίδι
βιβλίου γέγραπται ἀπὸ ἐμοῦ· τῆ
ποιήσας ὁ θεὸς τὸ θέλημα σου.] γέ-
γονε σωθῆκα τῶν κόσμων τὸ τῆ Χριστοῦ πάθος. πάλιν ἀναγκῆς ἰδεῖν
Concil. Tom. 5.

tum mortem in carne pro mundo
pertulisse, eiusque passionem ad
omnem hominum redemptio-
nem abunde sat fuisse.

Ex epistola ad Ephesios.

NUNC autem in Christo Ie-
su, vos qui aliquando eratis
longe, facti estis prope in sanguine
Christi. Ipse enim est pax nostra, qui
fecit utraque unum, et medium pa-
rietem maceræ solvens, inimicitias
in carne sua, legem mandatorum in
decretis euacuans. Quod si eos qui
procul aberant, ob id nimirum
quod per mundum errandi di-
uagarentur, et atemque in impie-
tate agerent, sanguis Christi pro-
pe adduxit; quomodo Verbi in-
carnatio, quæ & dispersa in vnum
collegit, & longe aberrantes Deo
reconciliauit, & duos populos in
vnum novum hominem per car-
nem illius redegit, generi huma-
no non erat necessaria? Exhibita
est enim hæc caro in eorum libe-
rationem, qui peccatis obstricti
tenebantur, omniaque per ipsam
Deo & Patri lucrifacta sunt. Lex
præterea vetus, quod fides in
Christum multo illa sit excellen-
tior, per eandem quoque aboli-
ta est. At quomodo lex fidei ce-
dit, si in Christum tamquam in
verum Deum non credimus?

Ex epistola ad Hebræos.

IDEO ingrediens mundum, dicit:
Hostiam et oblationem nolui-
sti, corpus autem aptasti mihi: holocau-
tomata, et pro peccato, non tibi pla-
cuerunt. Tunc dixi: Ecce venio: in
capite libri scriptum est de me: ut fa-
ciam Deus voluntatē tuam. Chri-
sti passio mundo salutem peperit.
Verum opere præcium est cogno-

scere, ecquisnam ille sit, qui in mundum ingreditur : quandoquidem modis omnibus is extra mundum erat. Quomodo ergo, qui extra mundum erat, ingressus est in ipsum? Sane Unigenitus suapte natura uniuersum mundum excedens ut Deus, in mundum ingressus est pars illius factus, id est homo. Ita enim sacrificio pro nobis oblato, sponteque semetipso contradito, ab interitu terrarum orbem vindicauit.

Hebr. c. 13. v. 12.

Propter quod & Iesus, ut sanctificaret per suum sanguinem populum, extra portam passus est. Quo pacto, quæso, promiscui hominis sanguis sanctos nos efficeret? At Christi sanguis sanctificauit nos. Diuinus est itaque, non simpliciter humanus: Deus enim erat in carne, proprio nos sanguine emundans.

Ex epistola ad Timotheum.

1. Tim. c. 2. v. 5.

VNVS enim Deus, vnus & mediator Dei & hominum homo Christus Iesus, qui redemptionem dedit seipsum pro omnibus. Salutaris citra controuersiam Christi mors uniuerso mundo extitit. Attamen si Christus Deus non est, quomodo ipse solus toti mundo liberando sat esse potuit? At quia super omnes est, omnium causa mortem perpeffus, solus pro omnibus satisfecit. Deus itaque est, qui propria carnis morte mortem a mundo profligauit.

EX CATHOLICIS.

Ex epistola Petri.

Quod Christi mors mundo salutaris extiterit.

1. Petr. c. 3. v. 18.

QVIA Christus semel pro peccatis mortuus est, iustus pro iniustus, ut nos offerret Deo, mortifi-

πὸς ὁ εἰς τὸν κόσμον εἰσερχόμενος ἕως γὰρ ἕξω τὸν κόσμον πάντη τὸ ἐκ πάντως. ἐπεὶ πῶς εἰσβέβηκεν εἰς αὐτὸν ἕξω τὸν κόσμον; Τζαροῦ κτ' Φύσιν ὑπάρχων ὑπὲρ πάντα τὸν κόσμον, ὡς θεὸς μονογενῆς, εἰσβέβηκεν εἰς αὐτὸ μέρος αὐτῆς γερωνῶς, ποτέστιν ἀνθρώπου. οὕτω τε πᾶν ὑπὲρ ἡμῶν παροσκομίσας θυσίαν, καὶ ἑαυτὸν ἀνάδειξεν, σέσωκε πᾶν ὑπὸ οὐρανόν.

Διὸ καὶ Ἰησοῦς, ἵνα ἀγιάσῃ διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος τὸν λαόν, ἕξω τῆς πόλεως ἔπαθεν. αἷμα ἀνθρώπου κοινοῦ ἢ να ἴσον ἀγίους ἡμᾶς ὀποφύνη; ἀλλὰ μὴ ἠγάσεν τὸ αἷμα Χριστοῦ θεῶν οὐκ ἄρα καὶ οὐχ ἀπλῶς ἀνθρώπων. θεὸς γὰρ ἦν ἐν σαρκί, τῷ ἰδίῳ αἵματι καθαρῶν ἡμᾶς.

Ex t̄is p̄tris Τιμόθεο.

Εἰς γὰρ θεὸς, εἷς καὶ μεσίτης θεοῦ καὶ ἀνθρώπων ἀνθρώπου Χριστοῦ Ἰησοῦ, ὁ διὰ τὸν κόσμον ἑαυτὸν ὑπὲρ πάντων. σωτήριος ὁμολογουμένως ὁ τῶν Χριστοῦ θανάτου τῶν κόσμων πάντων. πᾶν εἰ μὴ ὅτι θεὸς, πῶς αὐτὸν ἐκείσεν εἰς τὸ θῆναι πάντων ἀνθρώπων αὐτὸς τε ἕκ μόνος; ἀλλὰ ἠκρεσε μόνος ὑπὲρ πάντων ὀποθανόντων, ὅτι καὶ ὑπὲρ πάντας ὅτι. θεὸς οὐκ ἄρα ὅτι τῶν θανάτων τῆς ἰδίας σαρκὸς ὀποθήσας τῶν κόσμων θάνατον.

ΕΚ ΤΩΝ ΚΑΘΟΛΙΚΩΝ.

Ex t̄is Πέτρου ὀπισολῆς.

Ὅτι ὁ τῶν Χριστοῦ θανάτου τῶν κόσμων σωτήριος.

Ὅτι ὁ Χριστὸς ἀπαξ ὡς αἷμα ἁγίων ἀπέθανε, δικαίος ὑπὲρ ἀδίκων, ἵνα ἡμᾶς παροσάγῃ τῷ θεῷ,